

DUŠANOVY ZÁPISKY

LISTOPAD 2007

IX. ročník

číslo 2

NO JO NO – MIKULÁŠ

„Buch, buch,“ ozvala se rána do dveří. Do třídy vletěli čerti a začali všechno kolem mlátit. Nastal zmatek a smích. Když odešli, tak jsme po nich museli vše uklízet. Takhle nějak to probíhalo minulý rok ve všech třídách. Tento rok to bude možná stejné. Dostanete něco sladkého a ti horší možná uhlí nebo brambory. Něco zase budete muset zazpívat. Jojo, škoda, že jsem ze všeho vyrostl (nesmějte se, už je ze mě obr) a mikulášskou ani předvánoční atmosféru moc neprožívám. Ale samozřejmě se těším, až zase přijde ten hodný fousatý pán. S čerty je alespoň sranda (tedy pokud jste byli hodní). Můžete taky doufat, že ten fousatý pán a spol. vpadnou do třídy zrovna, když probíráte něco nezáživného. Viz lomené výrazy. Na co se učíme počítat písmenka? To jako vážně nechápu. To je asi všechno, takže tisknu.

REsTARD

Mikuláš nás obdaruje,
čert nás zase vytríská
a anděl si v nebi
tam z radosti zapíská.

Šmajdalf

ROZHOVOR S...

Zdravím všechny přítomné z místa činu!

Asi zklamau všechny milovničky detektivek, ale žádná vražda se nekonala (i když já osobně bych pár lidí z fleku zamordovala☺). Místo činu je teď momentálně v redakci, kde dřepím, čumím do bedny - počiku, na kterém se snažím zkutit něco, co alespoň vzdááááleně připomíná článek. Mno, článek je hodně nepřesné slovo... Přesněji řečeno je nachystaný rozhovor. A s kým? No přece s novými redaktory v naší redakci... Jsou to: Náš nový skenerista Honza (po starém ještě stále půl redakce truchlí), Denča a Sára. Popojedem, ne?

Každý normální člověk nemá rád školu, patříš taky mezi normální většinu českého národa?

Honza: Jasně!

Sára: Nesnáším školu, což znamená, že 100% ANO.

Deny: Patřím mezi většinu českého národa.

Považuješ se za inteligentního člověka?

Honza: Trošku...

Sára: Inteligent opravdu, opravdu nejsem...

Deny: Jo, teda moc ne☺

Máš doma nějaké zvíře? (nemyslím tím kožešinu z medvěda)

Honza: Jo, ale je jich trochu víc, takže taková malá soukromá ZOO.

Sára: Pár zvířátek, která nejsou vycpaná, vlastním ☺

Deny: Mám čičinku jménem Mouřeček a mám ji mocinky moc ráááada...

Doplň:

Kdybych mohl(a) změnit nějakou věc v mém životě, změnil(a) bych:

Honza: Postavu a prospěch ve škole ...

Deny: Já bych neměnila...

Sára: Celý ksicht i s postavou☺

Dostanu neomezené množství peněz, ale

jen na jeden den. Koupím si za ně:

Honza: Bezchybný rodinný dům, který bych věnoval charitě...

Sára: Hadry.

Deny: Kabriolet.

Zjistím, že mám posledních 24 hodin života. Využiji je takto:

Honza: Užiji si ten den nejvíce, jak to jde.

Sára: Určitě bych zkusila něco, co bych za normálních okolností neudělala.

Deny: Začnu brečet a rozloučím se předem se všemi.

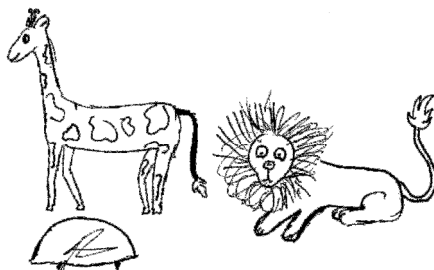
Vyber:

Pohodlné kalhoty s tričkem nebo volánkové šaty – sako?

Honza: Kalhoty s trikem 100%.

Sára: Taky kalhoty, přece na ulici nevylezu s culíkem a volánkovými šatičkami.

Deny: Kalhoty, sukně moc nemusím.

Křeček, který hyperaktivně běhá v kolečku, nebo příchycpnuté, nudné ale klidné morče?

Honza: Křeček.

Sára: Hyperaktivní křeček.

Deny: Taky volím křejdu.

Schytat za jeden den 1 a 5 nebo se spokojíš s trojkou a jsi průměrný(á)?

Honza: Jednička a pětka, nejlépe v opačném pořadí.

Sára: Jsem průměrná.

Deny: Na průměr si nepotrpím, i to je důvod, proč 1 a 5.

Z místa činu se loučí stále více trhlá Lili

VŠEZNÁLEK

Anglické prázdniny

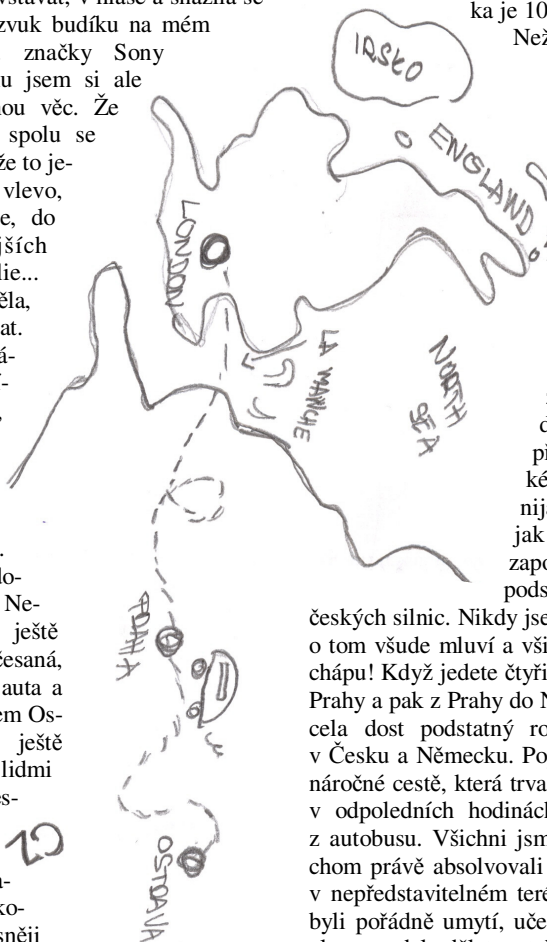
Byly čtyři hodiny ráno a budík zvonil. „Co se děje?“ řekla jsem si s nechápavostí, proč bych měla tak brzy vstávat, v hlase a snažila se nevnímat pískající zvuk budíku na mém mobilním telefonu značky Sony Ericsson. V tu ránu jsem si ale uvědomila podstatnou věc. Že jedu na prázdniny spolu se svou rodinou. Kam že to jedu? Do země jízdy vlevo, do země monarchie, do země nejkrásnějších trávníků, do Anglie... To jsem ještě nevěděla, co mě tam bude čekat. Konečně se vyhrabávám z postele. Snídám, upravuji se, čistím si zuby, strejuji, loučím se se psem a dalšími domácími zvířaty včetně mého bratra. Ale vzápětí si uvědomuji, že jede taky. Nehledě na to, že ještě nejsem pořádně učesaná, mě matka žene do auta a hned uháníme směrem Ostrava, odkud nás ještě s několika dalšími lidmi odváží minibus cestovní kanceláře Firo Tours do našeho hlavního města, Prahy, ze které nás už konečně dopraví, přesněji řečeno, přímo do Londýna. Ptáte se na průběh cesty? Mohla bych říct „Jo, fajn,“ ale já tu cestu raději popíšu.

Ještě než jsme nasedli do autobusu, paní průvodkyně nám oznámila, že je pro orientaci vymyšlen zasedací pořádek, ale že jej nemusíme

respektovat a můžeme si sednout, jak chceme. Stejně bylo docela složité sedat si podle něj, jelikož čísla sedadel byla nějak důmyslně skryta a já doteď nevím kde. Sedli jsme si tedy, jak jsme chtěli a téměř, podotýkám téměř, nikdo to neřešil, až na jednu prostorově výraznější paní důchodkyni, která se, jak jinak, musela pohádat zrovna s námi, že tahle sedačka je 100x lepší než ta vedle.

Než abychom se s ní hádali, přesedli jsme si raději, abychom přešli potíží. Ale každé minus má i své plusy. Díky této výměně názorů jsme se seznámili s takovými docela sympatickými lidmi, což bylo dobře, jelikož to, co jsme zažívali v několika dalších dnech, bylo přinejmenším komicke. Cesta tam nebyla nijak úžasná, ale ani nijak hrozná. Nesmím ale zapomenout na jednu podstatnou věc, a to stav

českých silnic. Nikdy jsem nechápala, proč se o tom všude mluví a všichni si stěžují. Už to chápu! Když jedete čtyři hodiny z Ostravy do Prahy a pak z Prahy do Německa, pocítíte docela dost podstatný rozdíl mezi silnicemi v Česku a Německu. Popojedeme ale dál. Po náročné cestě, která trvala den a noc, jsme se v odpoledních hodinách konečně vybelhali z autobusu. Všichni jsme vypadali, jako bychom právě absolvovali nějaký náročný kurz v nepředstavitelném terénu, jelikož jsme nebyli pořádně umytí, učesaní, ani nic jiného, ale co se dalo dělat, autobus je prostě autobus. Celý den jsme pak chodili po nejkrásnějších památkách, procházeli se po slavném Hide parku a sledovali Angličany a další cizince. Angličané jsou strašně styloví lidé. Nejsou jako Češi. V Anglii si na sebe můžete vzít úplně cokoliv, co se vám líbí a nelíbí, a nikdo se

na vás nedívá jako na blázna. Angličané nosí neuvěřitelné modely, jak ženy, tak muži, ale většinou perfektně sladěné a moc pěkné. Také tam jsou úžasné obchody s neskutečnými druhy doplňků, oblečení a vůbec všeho. Něco úplně jiného než u nás. Když jsme si to všechno prohlédli a prošli, dostavili jsme se ve smluvnou hodinu zpátky k Hide parku, celí zmožení po náročném dni, s idylickou představou, že nás tam bude (tak jak měl) čekat autobus a odveze nás rovnou do hotelu. Autobus ale samozřejmě nikde! K tomu typické deštivé anglické počasí, všichni mají hlad, je zima, mě bolí noha, když stojím, jelikož jsem si ji nějak natáhla, ale jinak pohoda, klídek a tabáček. Čekáme teda 10 minut..., 20..., 30..., 40... autobus nikde. 50 minut..., hodina..., autobus stále nikde. Nikdo neví, co se děje. Přespáváme snad dneska v Hide parku? Téměř všichni našťvaní, jen pár pánům nechybí stále humor. Byli to úžasný lidé, díky kterým jsme to s brilancí a humorem všechno přežili. Ale kde stále vězí ten autobus? Po úmorných 65 minutách přichází náš paní průvodkyně SMS zpráva: „Jste 200 metrů odtud.“ „To brzy,“ říkáme si všichni. Když autobus s našimi pány řidiči dorazil, čekali jsme alespoň omluvu nebo tak něco, vysvětlení, ale oni nám k tomu neřekli ani půl slova, jen mumlali něco ve smyslu, že je to tady horší než v Praze. Stejně ale nikdo z nás nepochopil, proč přijeli tak pozdě, snad dopravní zácpa. Mně se oba ti řidiči zdáli hned divní, když jsem při cestě přes Francii nemohli najít vjezd na trajekt na La Manche a nejmíň třikrát jsme jeli tam a zpět. Alespoň že ubytování bylo skvělé. Na pokoji nechyběla vana, speciální žehlička na kalhoty, fén, sprchový gel, šampón, televize, v šuplíku dokonce Bible a tak dál. Hotel byl tedy moc pěkný. Po noci strávené v něm jsme se přichystali na další výlet do univerzitního města Oxford. I v Oxfordu bylo krásně. Dokonce jsem viděla i takové ty typické oxfordské studenty, které vídávám v televizních komediích. Když jsme celou univerzitu prošli, vypravili jsme se do města, každý sám, bez průvodkyně. Myslím, že postačí říct, že místo abychom se dostavili asi po hodině chození po Oxfordu na místo srazu, dorazili jsme, díky mojí mamince se „skvělým“ orientačním smyslem, rovnou

k Temži. Nakonec se nám našťestí na místo srazu dorazit podařilo. Další dny probíhaly obdobně. Chodili jsme po Anglii, stavili se na druhou polokouli u slavné hvězdárny a pak jeli domů.

Cesta zpátky už ale nebyla takové lehká jako cesta tam. Nejprve zase na scénu nastoupili naši dva páni řidiči. Oznámili nám, že odjždíme ve čtyři hodiny. Dobrá tedy, ve čtyři hodiny jsou všichni nastoupení v autobusu, ale co se nestalo. Páni řidiči neumějí počítat do osmi. Jejich pauza musí trvat osm hodin, aby byli odpočatí na další cestu. Samozřejmě to bylo špatně spočítáno, a tak ještě hodinu čekáme. Když hodina uběhne, všichni znovu nastupujeme do autobusu. Čekáme asi dalších patnáct minut, než se pan řidič podívá na veverku a můžeme jet. Zpáteční cesta nebyla teda nic moc, když si vzpomenu na to, že jsme čekali na francouzských hranicích o půl hodiny déle na trajekt, že jsem málem pozvracela pánovi sedícímu přede mnou hlavu a že cesta byla velice úmorná. Naštěstí jsme ve zdraví dojeli domů. Na konec musím podotknout, že Anglie je opravdu moc pěkná a že doufám, že se tam ještě někdy znova podívám...

Barush

Medvídek

Šel medvídek šel,
potkal hodně včel,
zeptal se jich, kde je med,
včely odpověděly hned,
my ti ten med nedáme,
raději tě popícháme.

Mr. Propper, Kalda a Šmajdalf

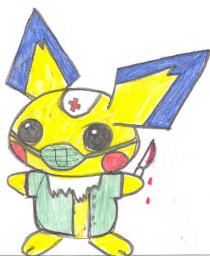

**Ořežeme vás do posledního špeku,
ať můžete jít s holým pupkem na diskotéku!**

Máte někdy pocit, že vás sloh unavuje?? Ne vždy je to ale pravda!! V hodině slohu v 8.A jsme probírali nabídku a každá skupinka, která se stvořila, jak chtěla, musela jak se patří vymyslet nabídku, aby upoutala a také pobavila své zákazníky....Tři děvčata, neboli Zuzka, Lucka (mimochoodem já) a Kristýna vyplodily jako první, že udělají pokemex (zverimex s pokemony), ale pak je napadlo udělat něco ještě lepšího a ještě více legračnjšího, udělat nabídku na plastickou chirurgii Oskar.... Milí přátelé, takovou „řezbu“ jsem opravdu nezažila! U plodění našeho výtvaru jsme slzeli smíchy a někdy museli i poprosit pana učitele, ať nás pustí na WC. A také jsme museli obtěžovat Oskara (kostlivce), ať jde s námi, a paní učitelku Paličkovou, ať ho pustí ven. Po pár chvíličkách jsme vyplodili namakaný text a předvedli ho i s panem Oskarem (tedy zakladatelem) spolužákům. Třída lehla smíchy a my vyhráli na plné čáře. A tak ať víte, jak tento text vypadal, máte ho tady...

PS: Proším o pochopení, napsat mě to donutil pan učitel.

Plastická chirurgie Oskar

Máte hnusný gzichtiček?? Nebo trápí vás plísně a velký pupík?? Ne-zoufejte, my vám pomůžeme! Je tady trojice specializovaných chirurgů, kteří vás zbaví všech vašich trápení, které vás trápí navenek...a když si připlátíte, uděláme vám i nové zuby nebo mozek. Stálí zákazníci mohou dostat týdenní předplatné na operaci dle jejich výběru. Tito tři specialisté budou pod dohledem nejvyššího z nejvyšších, panem Oskarem Kostou. Neboli prvním zákazník (včetně Michaela Jacksona).

Najdete nás ve Staré Vsi nad Ondřejnicí

Ulice Prdelka 778, Kontakt: 605 789 852, Fax: 605 910 245

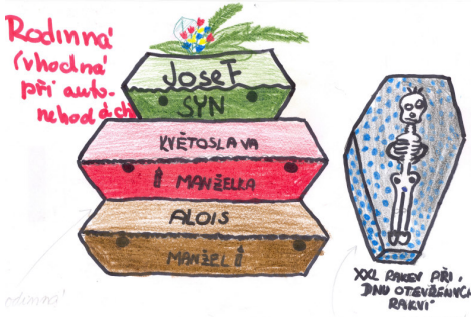
Pohřební ústav Chcípnihed

„S námi ulehnete a nebude se vám chtít vstát“

Bojíte se smrti, nebo snad máte klaustrofobii? S námi se bát nemusíte! Máme novou podzimní kolekci, tesanou přímo na míru. Můžeme vás uložit do super-truhly se záznamníkem, na který si můžete nahrát například svůj oblíbený song. Nevíte, v jakém věku zemřete? NEVADÍ! Razíme heslo: Vy zemřete, my vás v tom nenecháme! Finská kolekce rakví je vyrobena tak, že v ní uložíte celou rodinu, je totiž čtyřposchodová. Zemřete zrovna v den svých narozenin? Nevěšte hlavu, máme pro vás speciální narozeninovou rakev + svíčky zdarma... Málem bychom vás zapomněli upozornit na speciální slevy: Při koupi tří a více rakví sleva 20 % na vybrané zboží.

Kontakt na: elisivackova@seznam.cz, Msindelova@seznam.cz, Tel: 602 537 380

Zdraví a srdečně zve na „Den otevřených rakví“

Jednatelka firmy Vacková Eliška

Nějaký článek o něčem...xD

Muhehehe..... Takže ahojiii lidičky, máme tady zajímavý článek o něčem, ale zatím nevím, o čem. Ale nebojte se, já to zmáknul!

Tento příběh je starý přes dvě vteřiny a nikdo ho nikdy zatím neslyšel, jen můj „téměř zmizelý“ mozek. Budu vám ho vyprávět!

Jednou, když na svět vkročily opice, roku jeden den před Krystem, se narodil chlupatý Chlupec Slámo. Opice ho od sebe vyhnaly, protože byl málo chlupatý, a tak se naštvál, hodil tam meteorit, schoval se do pancéřové-

ho bunkru a čekal, až to celé vybuchne!

Pár minut potom se oholil a přišel mezi normální lidi a tajil svou identitu, celý oblečený (mimochodem - opice litaly nahaté) a pravil „Já jsem Chlupec Slámo a zakládám Velkou Ostravu“. Ale najednou se vyřítil jakýsi Slovan a poslal ho do míst, kam slunce nesvítí, protože tady žijí Slované a že žádnou Velkou Ostravu nechcous. A tak vybuchla bitka!! Kupec Slámo ovšem byl známý kulturista a pobíl všechny jedním šmahem. Až tam vpadl děda Čech, který byl černý jak bu a řekl: „Jojo ty jsi ten správný, kdo nás povede. Já za chvíli odletím na onen svět a můj lid by tu bez vůdce zksnul“ A tak Chlupec Slámo začal ječet štěstím a opil se a pak šel na WC a vydal takový pšouk, až se zbořila chatrč dědy Čecha. A tak se druhý den stal vůdcem.

A tak se žilo a žilo, hnilo a hnilo a tak dále a tak dále. Až jednou, když měli velkou nudu, přišli do města dva prodavači z „Mekáče“ tlustí jako prasátka jménem Círyl a Metoděj a pravili „Máme pro vás nabídku: za 78945 slepic vám dáme vesmírné písmo“! A Slámo

řikal, že jo, že klidně, ale zapomněl, že slepice měly ptačí chřípku. To ovšem Círyl a Metoděj nevěděli a odjeli do Číny a otevřeli si tam McDonald. Čínani to zbaštili a polovina jich natáhla papuče, tak se naštváli a shodili na Velkou Ostravu pumu a prostě se netrefili. A tak vznikla Česká republika xD .

Zdroj - sešit dějepisu, přesněji Sámo a Círyl a Metoděj. Převyprávěla Babu.

Můj skřítek

Ahoj, k rubrice Můj skřítek vám napíšu pár slohových prací ze 3. třídy. Žáci se snažili a taky k tomu namalovali pár obrázků.

Můj skřítek Pepa

Je to uklízeč. Má modré oči, hnědé kudrnaté vlasy a knírek. Do práce chodí v pravý čas. Nosí modrou halenku a hnědé kalhoty, bydlí ve své malé komůrce. Ke své práci potřebuje vysavač, smeták, lavorek vody a hadr. Je hodný a pomáhá mamince v domácnosti. Ale ze všeho nejraději uklízí v kuchyni. Jeho nejoblíbenější jídlo jsou špagety, těstoviny s omáčkou a gulášová polévka. Je strašně rád, když mu někdo před spaním čte pohádky. Hlavně odpoledne. Když má volný čas, tak si rád hraje.

Lucka

Můj skřítek Píseček

Můj skřítek bydlí na písčité pláži, kde je hodně písku. Pomáhá v práci tátovi, který dělá elektrikáře. Jeho nejoblíbenější oblečení je růžové tričko s kapsou, hnědé kalhoty a zelené tenisky. Ve sklepě má svou malou dílnu. V dílně má svůj pokoj, vanu a strašně hodně písku. Jeho nejoblíbenější jídlo jsou hranolky. Někdy pomáhá i své mamince tak, že chodí na nákupy, umývá nádobí atd.

Veronika

Můj skřítek Pepyk Zdepyk

Skřítek Pepyk Zdepyk bydlí na pumpě. Je to opravář, který při své práci nosí helmu a růžovou bundu. Používá různé klíče a nářadí. Je moc hodný, protože pomáhá lidem. Mezi jeho nejoblíbenější jídlo patří hlavně tousty a hambáče. Prodává cigarety, pivo a kávu.

Pavel

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Achojček lidišky!

Tak jak se máte? Doufám, že skvěle, a když ne, tak to se dá lehce napravit! Okamžitě popadněte drbárnu Dušanovy zápisky a pusťte se do čtení. Krom tradičních rubrik přináším jednu fakt lahůdku, a to konkrétně z 8. třídy. A na to můžete vzít jed, že tam o lahůdky není nouze. Tákže... bylo nebylo, no spíše bylo, o své slovo se začal hlásit náš nejneoblíbenější den, a to pondělí :- (Nic zvláštního, říkáte si, ale to vás musím vyvést z omylu. Stala se velká věc a to, že po zvonění si to přihlasil pan učitel s úsměvem na rtech (a to už je samo o sobě dost nebezpečné). No, postavil se za katedru a oznámil nám: „Ted’ si otevřete sešity a každý napíše rady opačnému pohlaví, aby se stal neodolatelným!“ To je, co? Nejdřív se objevily kysele ksichtíky, jenže poté je vystřídaly zákeřné obličejky mých drahých spolužáků. Pro představu jsem utřčila pár příspěvků, abyste se pobavili i vy. Tyto příspěvky jsou, dodávám, od Pati – mě, Baruš, Míši, Danči, Elišky, Marki, Lucky, no a nechybí ani další kvítko Markéta.

13 rad, že bys pad

- ☺ Budeš-li si čistit zuby, nebude ti táhnout z huby. Na kartáček pastu dej, zářivě se usmívej.
- ☺ Když nadzvedneš paži svou, ať nevyjde smrad, co v porovnání s mrtvolou nelze rozpoznat.
- ☺ Tvůj šat vždy čistý musí být, ať nezačne ti kámoš hnit.
- ☺ Objeví se černá tečka, neběhej hned doko-lečka. Kosmetika není zlá, tvou pleť na čas ohlídá.
- ☺ Do hospody s mírou choď, vchod před ní-kým nehoď.
- ☺ Občas se i ohol, ať nemáš dlouhý ohon.
- ☺ Nechceš-li být bitý, věrný musíš být.
- ☺ Kytkou neřeš podvody, když jdeš ráno z hospody.
- ☺ Svaly své si ohlídej, činku vždy po ruce měj. Posilovna, to je chrám, častěji si zajdi tam.

- ☺ Kulinářské umění družka tvá vždy ocení.
- ☺ Uděláš-li hnědku, vem si na to štětku.
- ☺ Alkohol a cigarety, to je jisté zlo, policajť tě vždycky chytí. Stojí to za to?
- ☺ Vtip vždy s mírou, trapnost vůbec, ať ne-teknu si, že jsi blbec.

Tak co? Líbí? Mně ano, myslím, že se nám zase něco povedlo, jen aby se ti kluci tím řídili, nemám pravdu? Abyste neřekli, že jsem škrt, tak vám slibuji, že příště přinesu další dávku rad, souhlas? Tak já se s vámi pro tuto chvíli loučím, ale jestli máte rádi mou společnost, tak otočte o dalších pár stránek dál a koukněte do rubriky „Co nového na Mar-su?“
Paťulka

Víte, kdo pracuje v Dušanu?

Ahojky, zjistili jsme, že v Dušanu pracuje 22 lidí, kteří vám píšou svoje příspěvky a na každém článku se vyřadí. Něco najdou na internetu, něco mají z hlavy. Ti starší víc pracují, ti mladší se zatím rozjíždějí. A tady máte jména těch, kdo se v letošním ročníku budou starat o vaši zábavu i počení:

9. třída

Londonová Karolína – Kari, Duží Markéta – Maki, Hermanová Radka – Raduš, Kalousková Barbora – Klafáš, Janečka David - RE-sTARD

8. třída

Hýlová Patricie – Paťul, Boháčková Lucka – Bubu, Vacková Eliška – Lili, Laníková Michaela – Mišpulka.

7. třída

Tomečková Kateřina – Zelenoočko, Tylečková Eva – EvTy, Menšík Jiří – Šmajdalf, Matějček Jaroslav – Mr. Propper, Kalousek Jan – Kalda, Měkynová Tereza – Teryk, Juráš Michal - Jury

5. třída

Straňánek Jan – Japanese, Denisa Korpasová – Škorpík, Kadubcová Naděžda – Tukan, Sýkorová Sára – Ťulřkulřk, Santariusová Eva – Mini19

My starší chceme taky žít!

Ano, ano, všichni to známe. Přijdete večer domů z venku, kde jste byli se svými kamarády, a doma už na vás čekají s otevřenou (ne, náručí opravdu ne) pusou rodiče a už to jede! Jak to, že není umyté nádobí, jak to, že není uklizené nádobí z myčky, jak to, že je tu takový nepořádek a proč jsi sakra doma tak pozdě...přitom je šest hodin večer, ve dřezu je jeden hrnek po vašem mladším sourozenci, který tam dal za vaší nepřítomnosti, a nepořádek, ten je přece pořádek. Ještě řekněte, že ne. Když se vaše maminka nebo tatínek konečně vyřvou, vyječí – říkejte si tomu, jak chcete - vy na ně v duchu nadáváte a vstupujete do obýváku či pokoje, kde sedí váš mladší sourozenec. Už od té doby, co přišel ze školy je rozvalený u televize nebo hlasitě nadává a buší do klávesnice počítače. Zarazíte se. Proč to nádobí neuklidil a neumyl právě on, když tu celý den jen sedí a čumí?! Naštvetě se a snažte se dostat k počítači nebo si alespoň přepnout televizi. Nedaří se! Sourozenec začne zběsile máchat rukama a ječet. Naběhne matka. A zase se ječí, samozřejmě po vás! Nemá cenu se hádat, a tak neřeknete ani slovo, otočíte se na podpatku a odkráčíte někam do pryč. To se samozřejmě za vašimi zády ještě ozve něco ve stylu: „Ještě jsem nedomluvila, pojď sem, když s tebou mluvím“, nebo „Neházej na mě ksichty!“ „Apff grrr,“ řeknete vy a ozve se nadávka: „Nebud' drzý/á.“
Váš mladší sourozenec se jen za rohem směje a se šibalským úsměvem na tváři se přitulí k mamince. No není tohle nespravedlnost? Ještě řekněte, že je to tak správně...

Jeden z psychicky zdeptaných starších sourozenců...

Podzimní prázdniny trochu jinak

Aby škola nebyla jen učení, rozhodla se třída 5. A spolu s paní učitelkou a některými rodiči uspořádat aktivní podzimní prázdniny.

Turnaj v ping-pongu 5. třídy

Ve čtvrtek 25. 10. 2007 měla 5. třída turnaj

v ping-pongu. Začalo se hrát v 16:00 hodin. Děcka, která **zrovna** nehrála, pařila Člověče nezlob se. Bylo nás celkem hodně, hlavně nás páťáků, Michálek ze školky a bráchové od některých holek. Vyhlášení bylo úplně nakopec a 1., 2. a 3. místa dostala mikulášskou odměnu. Hráli jsme asi 3 hodiny. Na 1. místě se v ping-pongu umístil Roman Šiler a v Člověče nezlob se byla 1. Veronika Urbánková.

Výlet 5. třídy do Košatky

Dne 26. 10. 2007 šla 5. třída do Košatky. Domluvili se na tom rodiče, kteří jsou tak trochu aktivní. Šli jsme po cestě, protože přes tu děsnou louku jsme nechťeli jít. Až jsme došli do restaurace Odra, tak si někteří objednali kofolu. Jak nám ji čísnice donesla, tak jsme viděli, jak vypadá luxusní kofola. Byla úžasně ozdobená ovocem...např.: limetka, meloun, citron, pomeranč, vodní meloun atd. Potom jsme hráli schovku a houpali se na houpačkách. Někteří si koupili pohár a někteří si opékali párky. Takto jsme zakončili náš výlet. Domů jsme došli kolem čtyř hodin.

Škorpik

Vítání občánků

V sobotu 13. 10. 2007 se jako každý rok konalo vítání občánků. Byla tam krásná miminka. Např.: malá holčička, která tam pořád žužlala balíček papírových kapesníků. Jmenovala se Karolínka. Jako vždycky jsme zpívali písničky k vítání miminka a Mravenčí ukolébavku a přednášeli básničky. Nakonec všechny děti dostaly knížku, album na fotky a záznamníček o tom, jak dítě roste, jaké má nemoci a jeho první slůvka atd. Nakonec se všechna miminka pohoupala a vyfotila se svou maminkou v kolébce. Tyto události se odehrávají pod vedením paní učitelky Paličkové.

Účinkovali: Šárka Vodvářková, Matěj Falat, Jan Straňánek, Naděžda Kadubcová a Denisa Korpasová.

Já, Denča, Naďa a Honza už tam na jaře nebudeme, ale budeme pokračovat ve zpívání dál a pro někoho jiného.

Tukan a Škorpik

Astronomická olympiáda

Jistě už víte, že dne 23. 10. 2007 proběhla **ASTRONOMICKÁ OLYMPIÁDA**. Do soutěže se zapojilo 21 žáků, z toho 13 v mladší kategorii a 8 ve starší. K postupu do dalšího kola stačilo 15 bodů. To se sice lehce řekne, ale zas tak jednoduché to nebylo. V kategorii 6. a 7. třídy, které jsme se zúčastnili, bylo přichystáno k vypracování celkem pět papíru formátu A4. U některých cvičení byly možnosti, takže stačilo si vybrat, popřípadě si tipnout. Ovšem u některých cvičení jste museli zapnout mozek a popřemýšlet nad odpovědí. Kdyby vaše síly na záluďné otázky nestačily, byl zde internet a také encyklopedie. Po 40 minutách jsme se přestali trápit a paní učitelka ohlásila konec soutěže. Pak jsme odešli, plni očekávání z počtu bodů. Pořadí je následující:

Kategorie G – H 6. – 7. tříd

Švidrnoch Libor – 6.A, 28,5 bodu

Tylečková Eva – 7.A, 26 bodu

Matouš Huf – 6.A, 25,5 bodu

Holaňová Kristýna – 6.A, 22,5 bodu

Londinová Kristýna – 6.A, 21,5 bodů

Šindelová Martina – 6.A, 21 bodů

Tomečková Kateřina – 7.A, 20 bodů

Pinkava Jakub – 6.A, 19 bodů

Podešvová Lucie – 6.A, 18 bodů

Košcová Veronika – 6.A, 17 bodů

Kategorie E – F 8. – 9. tříd

Vaňková Barbora – 8.A, 23 bodů

Laníková Michaela – 8.A, 21 bodů

Urbanec Jan – 8.A, 19 bodů

Všem postupujícím blahopřejeme!

Napsaly Zelenoočko a EvTy!

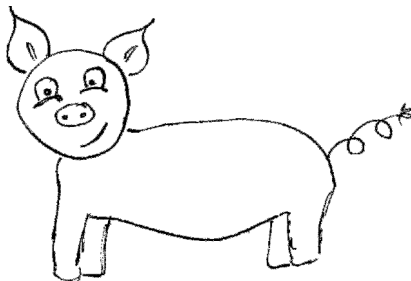
ZOO Ostrava

V pátek 19. 10. navštívili mladší žačky a mladší žáci národní házené ZOO v Ostravě. To by nebylo tak zvláštní, ale my jsme mohli dovnitř po zavíračce! Všichni jsme si mohli prohlédnout večerní Zoo. Co jsme zjistili: že Hedvika (sova) Harryho Pottera je sameček a pro ty, co neznají rozdíl mezi čápem a volavkou, tak volavka má krk do S a čáp rovný. Viděli jsme pandu červenou, jelena, sovy, tygry,

hady, nosorožce, hrochy, krmili jsme kozy a šli jsme tam, kam se nikdo nedostane: do sloňního pavilonu krmít slonici. Pro nás pro všechny i pro rodiče to bylo úžasné.

Tukan

I na naší škole jsou čuníci ...

Bylo, nebylo, psal se další den. Ptáčci zpívali, sluníčko svítlo a já jsem do toho šláp (myslím kemr, plivanec, prostě vemte si to každý, jak chcete). Ale nebylo to někde venku, ale TADY u nás ve škole. „Chudáci paní uklízečky,“ konstatoval pan učitel, když přišel znechucený do hodiny dějepisu. Hned se rozjela velká debata s tématem „Jaká jsou u nás na škole prasátka.“ Takže přišli jsme na nové (staré, ale pro někoho asi NOVÉ) poznatky. Škola se založila proto, abychome se naučili číst, psát a počítat. A ne proto, abychom si sem chodili odpívnout. Je to nechutné a hnusné. Chci vidět, komu by se líbilo uklízet cizí sliny. Takže myslím, že se začneme chovat jako lidé a ne jako zvířata!

Vaše znechucená Klárushka

WAU A JE TU ŠRAU

Zdraví vás Vévodové z Hedulonu! Konečně jste se dočkali vaší milované, všemi oblíbené rubriky - Wau, a je tu ŠRAU! :) Jako vždy přinášíme pár novinek z našeho cvokhousu! Dnes je tento příspěvek zaměřen na pana učitele Chvostka.

☞ Fidlovačka fidlí, juch, pan učitel se točí v kole, zpívá hymnu se slepeckými brýlemi, všichni šťastní! No, tak to fakt ne. Bylo to celkem nudné, a ještě k tomu ponížili nás, de-vaťáky! Každý ročník deváté třídy už tradičně sedí všude vzadu. A my?! Nás trapně posadili ještě níž než šestou třídu! Pche, pche a ještě jednou pche!

☞ Pan učitel si doma bramborovými razítky tiskne repliky zákoníků, které před mnoha lety sestavila Marie Terezie. Tyto repliky pak vydává za originály a předvádí nám je v hodinách dějepisu! Styďte se!

☞ Dnes je 19. 10, sedíme v počítačové učebně, tváříme se, že píšeme články, a venku... VENKU PADÁ SNÍH! Takže MaKaRa hned aktivně vyběhla stavět sněhuláky s panem učitelem v čele.

☞ V hodinách dějepisu se pan učitel přímo vyžívá! Všechno nám vypráví tak živě a věrohodně, až máme pocit, že situace sám zažil. Zapátrali jsme v našich archivech a zjistili, že v posledních letech si pan učitel odkoupil od Nepraša tony železa a kovu. Tajně jsme se dostali na jeho zahradu a koukli okýnkem do sklepení a uviděli...ano, už je to tak, pan učitel Chvostek, mírumilovný člověk, má doma ve khlepe STROJ ČASU!

Omlouváme se panu učiteli za využití jeho jména ku prospěchu školní zábavy. Děkujeme!

MaKaRa

Pan učitel se zapojil a připsal nám malou odezvu :)

Omluva se nepřijímá, v souladu s trestním zákoníkem Josefa I. bude u redaktorek MaKaRa přikročeno k posledním stupňům tortury, zejména k natahování na skřípec a pálení boků loučí. Po přiložení palečnic a vytvárování palečků do podoby plovacích blan přiloží kat nosečnice a vymodeluje nosy MaKaRa- už beztak úctyhodně dlouhé - do tvarů čapích zobanů. Strojem času budou svým vyslány do starší doby kamenné, kam svém chováním (a po vykonání tortury i vzhledem) bezpochyby patří.

Děkujeme panu učiteli za odpověď a na mučení se těšíme!:)

PC HRY

Neighbours from hell (sousedé z pekla)

Základem všeho je šílená reality show, ve které se hráč pustí do nebezpečné hry – vše pro pobavení diváka. Ona zábava spočívá v tom, že hráč nepozorovaně připravuje všemožné pastičky na nic netušícího souseda. Pokud jej souseď spatří, rozbije nám, lidově řečeno, hubu. V praxi se ocitáme například na výletní lodi o velikosti čtyř obrazovek, přičemž kterékoli místo si hráč může kdykoliv prohlížet. Nejdříve se tak pustí do odhalování souseďova harmonogramu činnosti – ten si zprvu vyzkouší kapitánskou čepku, vrátí ji na věšák, opře se o stůl, posleze se vydá do další obrazovky k zábradlí... a tak stále dokola. Hráč se mezitím zaměří na sbírání aktivních předmětů na obrazovce, které v naprosté většině případů logicky umístí na dané místo. Například mýdlo nastrážíme do louže – souseď samozřejmě uklouzne. Nebo, souseď si dopřává doutník z krabice, my máme ve svém inventáři dynamit... výměna... exploze... zuřící souseď, publikum se baví. Více bych nerad prozrazoval, poněvadž se jedná o jedinou náplň už tak krátké hry. Snad jen, že dojde i na takové chuťovky, jako umístění výkalů do stroje na zmrzlinu... ale to je náhodička, že náš souseď zrovna dostal chuť na něco sladkého :-). Kromě toho za každou povedenou nacytávku obdržíme zlatou minci, přičemž právě jejich počet ukazuje, kolik triků nás v úrovni čeká. Pro dokončení levelu není třeba splnit úplně všechny, ale vyhrávat pouze na minimum se také nevyplácí, poněvadž by se nám nemusel otevřít další set misí. Pokud se nám podaří odladit časování triků tak, že se souseď neustále vzteká – výši jeho vzteku vyjadřuje lišta v levé části obrazovky – a dožereme jej do maxima, obdržíme speciální cenu. Ale aby vám toho parchanta nezačalo být líto – sám se chová jako správný turista, který otravuje nebohé slony, boří dětem na pláži hrad z písku a podobně. Patří mu to. Aby sledování činnosti souseďa a schovávaní se před ním nebylo tak složité, vznášející se bublina

nad ikonou oběti v levé dolní části obrazovky nás informuje, co se právě chystá dělat. U této hry jsem se celkem brutálně řezal. Hodnotím ji tak na 87 %.

RESTART

VÍTE ŽE...

Je tady zase „Víte že“ a opět jsou tady nejn rekordy, ale i představení našich nových re- daktorů. Tak se na ně koukněte...

Nejdelší nehty

Nejdelší nehty na světě měla Shridhar Chilal z Indie. Nehty měřily 6,15 m.

Nejlehčí narozené dítě

Nejlehčí narozené dítě přišlo na svět v roce 1989 a byla jím holčička, která vážila pouhých 280 gramů.

Nejtěžší narozené dítě

No když už tu bylo nejlehčí narozené dítě, tak proč ne nejtěžší? Tady to máte: V roce 1879 se narodil chlapec, který vážil 10,8 kg a měřil 76 cm, ale po 11 hodinách zemřel. Narodil se ženě, která měřila 2,27 metru.

Nejmenší pes světa

Byl jím jorkšírský teriér Arthura Marplese z Velké Británie. Byl velký jako pěst a v dospělosti měřil 7,11 cm v kohoutku a od špičky čenichu po špičku ocasu dosáhl délky 9,5 cm.

Ahojky!

Jmenuji se Denisa Korpasová a jsem v Dušanových zápiscích nová. Je mi 10 let a chodím do 5. třídy. Moje přezdívka je Škorpik. Můj koníček je tančení v disku u Maki a Kači, v souboru Ondřejnica. Ráda taky lyžuji, jezdím na kolečkových bruslích a jezdím na kole. Taky chodím do kroužku ručních prací. Do Dušana jsem začala chodit, protože jsem chtěla vyzkoušet i jiné kroužky, tak mě napadlo zrovna Dušan. Do Dušana napadlo chodit nejdřív moji kámošku Sáru, která mě tak trochu i přemluvila. Dušana znám už čtyři a půl roku a když jsem měla peníze, tak jsem si ho koupila (většinou ho kupovala moje sestra Katka, která už tady bohužel není).

Ve třídě jsem s holkami taková menší sku-

pinka, která se doufám nikdy nerozdělí. Sice se někdy pohádáme, ale potom se stejně dáme zase dohromady a bavíme se spolu dál. Doma mám kočku, která se jmenuje Mourek (vzdychky jsme si se sestrou mysleli, že Mourek je kluk, ale je to holka). Tak to je o mně celkem všechno :o)

Papa Škorpik, Kalda a Tmavjan

CO NOVÉHO NA MARSU

Čulis bulis, lidičky!

Čas kvapí a já jsem tady zase. Doufám, že se vám rubrika „Co nového na Marsu“ líbí a že jste se alespoň trochu odreagovali a dozvěděli něco nového. Dnes vám přináším další dávku magie, húúúú. Jelikož se v mojí kebuli stále rodí něco nového, respektive větší a větší blbosti, rozhodla jsem se, že každé číslo tady najdete něco jiného. Víím, minule jsem říkala, že každé číslo se bude lišit pouze znamením, ale rozhodla jsem se jinak. Život je změna, ne? Už jsem toho nakecala dost, řekla bych, tak se raději pustíme do čar, kouzel a horoskopů, O. K.?

Beran: Něco se vám pokazí, nezoufejte a nestrachujte se, klidně to může být i starý crossant ve vaší aktovce.

Býk: Čeká vás velmi náročné období, to znamená, že asi budete muset začít pomývat nádobí a uklízet (Pozn: Upřímně vás lituju).

Blíženci: Vypadá to, že se sblížíte s osobou, kterou upřímně nesnášíte. (Pozn. Přeju pevné nervy!)

Rak: Konečně se začíná blýskat na lepší časy, přijde neočekávaná návštěva a obdarí tě finančním obnosem, juchú!

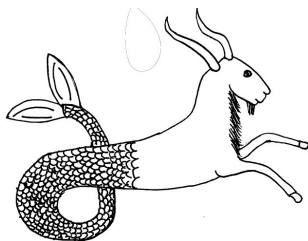
Lev: Jednička z výtvarky není důvod k optimismu, je tady dalších x předmětů, ze kterých propadáš. Zamysli se nad sebou!

Panna: Políbí tě múza a tvá hlava bude přímo kypět nápady.

Váha: Nic si nedělejte z toho, že vše, na co se posadíte, je srovnáno se zemí. Zůstaňte sami sebou.

Štír: Prospěje vám, když se začnete učit, nezáleží co, ale hlavně něco, třeba poznávat barvy.

Střelec: Cítíte se osamoceně, to ale nemá dlouhé trvání, polapí vás Amor. Nebo amok?

Kozoroh: Drž se zásady: „Kam tě ne-zvou, tam se nehrň“, to znamená, že

škola je jen pro zvané.

Vodnár: Bojujte za své známky a pamatujte: i housenka musela bojovat, aby se z ní stal motýl.

Ryby: Přestaňte jíst vaše oblíbené tvarůžky a spoléhejte na ovoce a zeleninu, ať jste zdraví jako rybky.

Tak to je vše, co mi hvězdy prozradily. Moc toho není, ale co byste chtěli vidět v takovém lijáku? Na příště se pokusím najít kouzlo na dobré počasí a příště mi snad ty svítící potvůrky řeknou víc.

Pa'ulka

TRAPASOVÝ DEN

Jednou měla moje mamka doma oslavu se svými přáteli a já jsem zrovna potřebovala na velkou. Bylo to úplně normální až na to, že tam bylo 15 lidí a od mamčiny kamarádky syn, který je strašně pěkný. Chtěla jsem si s sebou vzít MP3, ale už bych nestihla dojít na to vecko. Cestou jsem rozbila vázu a teta si pořežala nohu. Na ten záchod jsem došla taktak. Mamka na mě z obýváku řvala, ať si to jdu uklidit, a ptala se mě, jestli se mi něco nestalo. Byla jsem tam asi půl hodiny a potom jsem si začala zpívat. Já jsem zapomněla, že je u nás návštěva. Oni mě slyšeli a já jsem si to pořád neuvědomovala. Jelikož neumím zpívat, tak se mi všichni smáli. Já jsem na to přišla až po čtvrt hodině. Tak jsem okamžitě ztichla. Ztichla jsem, a slyšela jsem, jak se smějí. Nevěděla jsem, co mám dělat. Potom jsem už ze záchodu vyšla a hned jsem si šla nenápadně uklidit tu rozbitou vázu a přitom jsem se snažila být co nejvíc potichu.

Hned jsem šla do svého pokoje, zapnula jsem si počítač, přihlásila na icq a napsala jsem to svojí kámošce Dorči. Ta mi poradila, abych radši vypadla z baráku. Tak jsem okamžitě vypadla. Když jsem vyšla, tak jsem okamžitě volala kámošce Nikole. Řekla jsem jí, jestli by nešla ven. Řekla mi, že jo. To byla pro mě šíleně dobrá zpráva. Hned jsem si vzala z garáže kolo a jela jsem za ní. Když jsem k ní přijela, tak už tam na mě čekala před barákem.

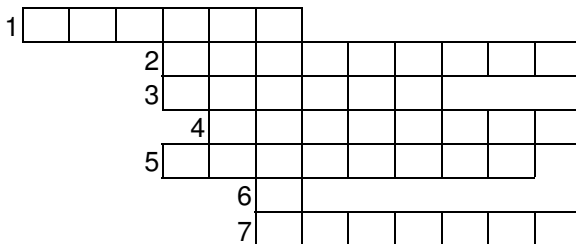
Řvala na mě, co se stalo, že jdu v sobotu ven. Řekla jsem jí, že jsem musela vypadnout z baráku. Ptala se mě proč. Já jsem jí řekla, že se mi stal dost velký trapas. Že jsem se strani-la před některými mamčiny přáteli a jedním nádherným klukem. Šli jsme si sednout do hospůdky a dali jsme si kofolu a postupně jsem jí to všechno řekla. Když jsem jí to všechno řekla, nevěděla, co mi má na to říct. Jenom mi řekla, že větší trapas ještě neslyšela. Až jsme to dořešily, tak si před nás sedli 2 pěkní kluci. Byli ještě pěknější než od mamčiny kámošky syn.

Ten jeden kluk se na mě pořád díval. Já jsem šla pro další kofolu, jenže vchod do hospody byl hned vedle nich. Takže jsem kolem obou musela projít. Oni měli na kraji stolu nějaké pití a já, když jsem kolem nich šla, jsem na sebe to pití převrhla. Problém byl v tom, že jsem na sobě měla světlé věci. Oni se mi okamžitě začali smát a kámoška taky. Nevěděla jsem, co mám dělat. Ti kluci od stolu okamžitě odešli a zavolali uklízečku, aby si tam zašla uklidit tu rozlitou vodu. My s kámoškou jsme si šly radši zaplatit tu kofolu a rychle jsme zdrhaly z té hospody. Když jsme už šli po chodníku, vedle mě byla kaluž. Zrovna kolem mě jelo rychle auto. No a co myslíte, že to auto udělalo? Ano, obstříklo mě. Takže ta sodovka a ještě to bláto vypadaly úžasně. No den jako vyšitý. Nikča říkala, že je ráda, že má větší štěstí než já. Přišla jsem domů a divila jsem se, že mi mamka nic neřekla ohledně té vázy. No, neřekla mi nic, až na to, že mám 2 týdny zaracha. Ale jinak celkem v pohodě. No, jak se říká, den jako vyšitý. Tak čus.

Zdraví vás váš Ťulíkbulík

SPORT SPECIÁL

Nazdar lidi. mám pro vás křížovku. Tajenku vhadzujte do schránky. Mám pro vás nápovědu, že v tajence je název fotbalového klubu.

1. tým, kde hraje Petr Čech
2. tým, kde hraje Ronaldinho
3. fotbalista z Barcelony
4. trenér Manchesteru United
5. tým, kde hraje C. Ronaldo
6. nejpoužívanější spojka
7. doplní název týmu FC Slovan

ŠMAJDALF

FAKTA O ZEMI A LIDECH

Ahoj, zdravíme všechny naše příznivce, pro které zde máme další článek. Když jsme si lámaly hlavy, o čem vám napíšeme, rozhodly jsme se, že trošičku zabrousíme do dějepisu. Lidé už od pradávna stavěli velkolepé stavby, některé jako důkaz své moci, jiné pro svou vlastní potřebu apod. Všechny sedm starověkých divů světa se nacházelo na území říše Alexandra Velikého, seznam těchto velkolepých staveb vytvořil ve 2. století př. n. l. helénský filozof Filión Byzantský. Patřily mezi ně egyptské pyramidy v Gíze, Diova socha v Olympii, mauzoleum v Halikarnássu, visuté zahrady v Babylonu, kolos na ostrově Rhodu, maják na ostrově Faru a Artemidin chrám v Efesu. Ze sedmi starověkých divů světa dnes už stojí jen jeden, nejstarší z nich – egyptské pyramidy v Gíze, ostatní podlehly zemětřesení nebo požárům. Ale těm se věnovat nebudeme, protože ty určitě všichni znáte a existuje o nich spousta informací. Budeme se věnovat zatím ne příliš známým novým sedmi divům světa, mezi které patří Koloseum, skalní město Petra, socha Krista spasitele, Machu Picchu, Tádž Mahal, Chichén Itzá, Velká čínská zeď. Anketu zorganizoval švýcarsko-kanadský filmař, cestovatel a dobrodruh Bernard Weber. „Zdálo se mi, že nadešel čas najít něco nového, co by spojovalo

svět a symbolizovalo, jak jsme hrdí na světové kulturní dědictví,“ říká Weber. Kritici, včetně expertů z UNESCO, se však od této aktivity distancují. Do této ankety bylo nominováno 200 památek, pro které mohli po internetu nebo telefonicky hlasovat lidé z celého světa. Ukázalo se, že divy světa fascinují lidi celá staletí. V anketě hlasovalo asi 100 milionů lidí. Ze skupiny 77 zvolených favoritů poté vybrala komise architektů v čele s bývalým šéfem UNESCO Federicem Mayorrem 21 památek Vyhlášení sedmi divů světa bylo živě vysíláno při velkolepé televizní show z Lisabonu. Symbolicky - dne 7. 7. 2007 - bylo podle počtu hlasů zaslaných lidmi z celého světa zvoleno nových sedm divů světa.

Koloseum jsou zbytky velkého amfiteátru uprostřed Říma. V současnosti je to architektonická dominanta města. Původně sloužil jako amfiteátr a byla to největší budova v Římské říši.

Až později se vžil název Koloseum, znamenající „obrovský“ (myslí se buď obrovské rozměry samotného amfiteátru nebo rozměry obrovské sochy Nerona, která u něj stála). Koloseum sloužilo jako aréna pro gladiátory bojující mezi sebou nebo zápasící s kočkovitými šelmami pro pobavení diváků.

O ostatních se dozvíte v příštím vydání našeho časopisu, takže si ho nezapomeňte koupit! *Napsaly pro vás EvTy a Zelenoočko*

Že je čeština nuda?

Jááá, tak to jste teda pěkně přestřelili!

Když se v osmičce píše cokoli, je to vždycky řádný nářez, ale když je ta malá písmečka s názvem „Opakovací prověrka za 7. ročník“, tak to už musí být, jak by řekla p. uč. Paličková, nářez na druhou... Uáááá (bylo použito takzvané slovní vaty v podobě slov uáááá). Newíme, co pisat. Mno prostě a jednoduše jsme zhlédla prověrky Lukiho, Zuzky, Lucky, Terky a vybraly z nich to nej. Ještě vás upozorňujeme, že jsme musely projít skoroukamenováním při získávání písemek.

Luki - Idol školy sice je, ale pochybuji, jestli je taky Čech:D

Postavil dům vlastními rukmi.

Dítě tleskalo baculatými ručičky.

Pojedeme se podívat do Beskyd na horu Říp. (Lili se ptá: Když ti dám mapu s buzolou, najdeš mi tam ten říp?)

Pojovníci (Lili oznamuje: Luki, nemyslíš bojovnýky? Ale to nevádí, vždyť **p** a **b** k sobě nemají daleko, ne?).

Lucie už pár let titulovaná Bohačiková zase perlí:

Balírna – místnost, kde se balí lidi. (Lili na to: Lussy, my víme, na koho jsi při této písmece myslela, ale ponech si prosím jako balírnu icq.)

Osel stříhal Dlouhými Uchy.

Zadání: Doplňte y, i. Moudrá Lussy odepsala cyhly (Lili: Tak tahle osůbka je jedna velká cyhla...)

Lucka se také nezapomněla vyjádřit ke slovu prales: Kořen slova prales je vlastně les s předponou pra. Znamená to, že les je už moc starý a vznikl pradávno.

Zuzka má visoké YQ, jestli nevěříte, přesvědčte se:

Vařil v hrnci s uraženými uchami. (Lili oznamuje,

že: Původní verze slova uchami byla vlastně ušmi,

ale tu Zuza pro jistotu zaškrkala.)

Bílá kráva. (Lili se musí zastat: Vlastně je toto tvrzení správné, protože bílá kráva nám dává bílé mléko a to potom dáváme do bílé kávy. Chápeme se, nebo ne?)

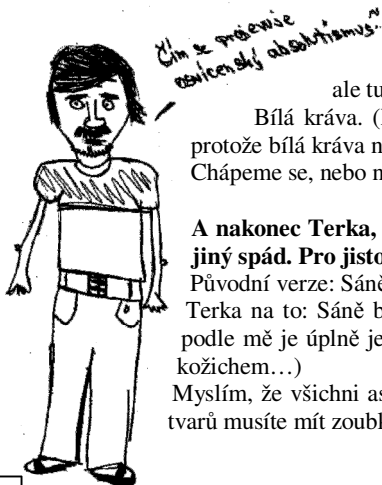
A nakonec Terka, která se pokoušela zpřeházet větu tak, aby chytla jiný spád. Pro jistotu jsem připsala i původní znění...

Původní verze: Sáně byly taženy psy.

Terka na to: Sáně byly taženy fenami. (Lili na ten patvar: Teda Tery, podle mě je úplně jedno, jestli je to pes či fena, hlavně že má koně pod kožichem...)

Myslím, že všichni asi používáte zubní pastu Odol, protože už z těch patvarů musíte mít zoubky jako perličky.

Louč se stále připitomělé Lili a Bubu

z 1. stupně

Tak jsem zase tady a mám skvělé drby. Dokonce tu mám i jeden milostný dopis. Tak můžeme začít.

*Kolo se točí
život jde dál,
vzpomeň si, Kristýnko,
kdo ti to psal!*

Tuhleto báseň napsal Vašek ze 4. A a napsal to své spolužačce, jak už zmínil ve své básni, Kristýně.

Názor: Kristo, měla bys to nějak ocenit!

Markéta ze 3. A se zabouchla do Marka, který s ní pochopitelně chodí do třídy.

Názor: Každý se v životě do někoho nebo do něčeho zabouchne.

Marek zase ze 3. A má rád Andy a Vendy také ze 3. A, láska až do nebes.

Názor: Láska je láska. Ať už je třeba do nebes!

Marek ze 3. A myluje Andy taky ze 3. A.

Názor: Není lepší milovat?!

z 2. stupně

- ☉ Věrka B. je kompot! PS: Salát by byl možná lepší Věruš. ;)
- ☉ Sít' a je pšoukař. PS: Pšouk sem, pšouk tam, pšouk na všechny strany!
- ☉ Katka ze 7. třídy ráda luští sexy testy. PS: Byla přistižena při činu.
- ☉ Lucinka (8. A) začala nosit nádherné okuláry. PS: Na paní učitelku H. nemáš.
- ☉ Davča o sobě prohlašuje, že je raubíř a lump. PS: Tak bacha naňho!
- ☉ Z Barči se stal růžový bonbón. PS: Pozor na včeličky.
- ☉ Michal (9. tř.) se projevuje jako Francouz, a to i v hodinách angličtiny, svým zvучným „echr“.
- ☉ Modrooký Davídek z 9. A se nám zamiloval a prý mu to spadlo. Lásku samozřejmě projevuje pouze k jedné, pro reklamu nejmenované počítačové hře, kterou ho nakazil Pařas, taktéž z 9. A.
- ☉ Z naší milé malé Klárušky se stal kečup. Na hlavě se jí totiž objevila červená barva neznámé konzistence...
- ☉ Kečup se bude vdávat! Včera si šla vybírat svatební šaty! Moc fajně. ;)
- ☉ Na škole se nám objevila moc pěkná ukližecí četa. Byly to dětičky z 9.B. PS: Šlo vám to pěkně od ruky, jen ty oranžové vesty vám chyběly...
- ☉ Poslední informací je, že pan učitel a paní učitelka nám některé původní drby cenzurovali a tím pádem se je tady nedočtete. ;)

Duchaplně, upřímně anonymky a anonym

LÁMEJ SI HLAVU

Agelastica alni L.

Kovově modrý, zelenavý nebo nafialovělý brouk z čeledi mandelinkovitých. délka těla je 6 až 7 mm. Je nebezpečným škůdcem olší, jejichž listy dospělí brouci i jejich larvy úplně ožirají.

B Í N Á N Z O P S E T K Á N Í E S R
 H O U Š T I N A R O S T L I N A E B
 Á R R U Z L R N Í A V A R P O P R Í
 K I A H U D O K Ě N Y C H U K R S D L
 Í A N V I F Z V E L E T S O K A P K
 L P R N O E O C O T S Š D L R N I O
 C H M K M Ě V P Š T D I U Á P K I S V
 A A A N U C H I Ž O K K L A L O T T I
 K R Ž Á N O I P Š C A K D Á H K O N
 G V S U G E S C E Ť Ý P L O C H A L A
 I V T S N E T O H Ě T R Ý P O T E N

AUT, BÍLKOVINA, DRES, DUHA, GRAMOFON, HÁDKA, HLÁŠENÍ, HOUŠTINA, KACHLÍK, KAPRADÍ, KOSTEL, KOŽICH, KRK, KUCHYNĚ, LAŤ, NETOPÝTR, ODLITEK, ODSUPNÉ, PAKT, PISTOLE, PIVOVAR, PLOCHA, POPRAVA, POZNÁNÍ, POZOR, RAMPA, REPRODUKCE, ROSTLINA, SANITKA, SARDINKA, SETKÁNÍ, SOUMRAK, SUGESCE, ŠPIONÁŽ, TĚHOTENSTVÍ, URAN, ŽNĚ

Co je s vámi, osmisměrky už vás nelákají? Tentokrát žádná odpověď s tajenkou ve schránce nebyla!

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Uzávěrka příštího čísla 30. listopadu 2007. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy.